



# ***DO TEK***

**Informace pro farnost Vlašim**

---

**Prosinec 2014**

**Náklady na tištěné číslo 8 Kč**

---



**Hle, dítě se nám narodilo, Syn je nám dán...**

# Smysl Vánoc



Kdysi za jednoho mrazivého Štědrého večera seděl zamyšleně muž u krbu, ve kterém plápolal oheň, a přemítal o významu Vánoc. „Pro Boha nemá cenu, aby se stal člověkem,“ uvažoval. „Proč by všemohoucí Bůh měl trávit svůj drahocenný čas s někým, jako jsme my? A i kdyby, proč by se chtěl narodit zrovna ve stáji? Ani nápad! Celá ta věc je nesmysl. Kdyby Bůh opravdu chtěl sestoupit na zem, určitě by si našel jiný způsob.“

Náhle muže vyrušil z úvah divný zvuk přicházející zvenku. Přiskočil k oknu a opřel se o rám. Venku uviděl houf sněžných hus, které divoce mávaly křídly a zoufale se plácaly v hlubokém sněhu. Byly jako omámené a pomatené. Zřejmě z vyčerpání odpadly od většího hejna směřujícího do teplejších krajín.

Muži jich bylo líto, a tak se zachumrlal do teplého oblečení a vyšel ven. Pokusil se zahnat roztřesené husy do teplé garáže, ale čím víc se snažil, tím víc ptáci zmatkovali. „Kdyby tak věděli, že je chci zachránit,“ pomyslel si muž. „Jak je mám přesvědčit, že to myslím pro jejich dobro?“

Tu ho napadlo: „Kdybych se aspoň na chvíli stal taky sněžnou husou a mohl s nimi mluvit jejich řečí, pak by mě pochopily.“

V náhlém osvětlení si vzpomněl, že je Štědrý večer, a široce se usmál. Vánoční příběh se mu už nezdál nesmyslný. V duchu si představil prostě vyhlížející dítě ležící v jeslích ve stáji v Betlémě. Už rozuměl vánoční záhadě: Bůh se stal jedním z nás, aby nám naší řečí mohl sdělit, že nás miluje, že nás miluje právě teď a že mu jde o naše dobro.

## Zapomínáme na poselství Vánoc



V horečném tempu vánoční doby míváme sklon zapomínat na poselství a příslib, které Vánoce zvěstují. Velmi často býváme v zajetí toho, co všechno ještě musíme stihnout na poslední chvíli. Pospícháme, tlačíme a strkáme se a málem že srážíme lidi shánějící ten extra dárek, který si my vážně nemůžeme dovolit.

Mohl by být všečen ten spěch a shon satanovou pomstou Bohu nebo jeho odvetným tahem za Vtělení – zrození Syna Božího? Satan nás všechny oslepuje třpytem a leskem, zvoněním zvonků a cinkáním pokladen v obchodech. Přestali jsme dbát na význam Vánoc – poselství míru mezi všemi muži a ženami, příslib radosti lidem dobré vůle.

Opravdová krása Vánoc se spíše nachází v jednoduchosti – jednoduchosti pramenící z uvědomění a umění naslouchat. Neboť čím více nasloucháme okolnímu světu, tím plněji si uvědomujeme nesnáze a bolesti, hněv, vypětí a vyčerpání, kterými muži a ženy trpí. A právě poselství a příslib Vánoc může přinést naději malým a zbloudilým; poraněným, ukřivděným, týraným a zlomeným.

Jedním z největších darů, jež můžeme přinést světu, každému muži, ženě či dítěti, které potkáme v této vánoční době, je „prokazovat laskavost a konat nezištné krásné skutky“. Vzpomínám si na humoristický seriál kreslíře Johnnyho Harta uvedený před několika lety, ve kterém vystupuje postava Wileyho hledajícího odpovědi na nejzávažnější otázky života. Jedna z těch otázek je velmi jednoduchá, a přesto současná. Na prvním obrázku se Wiley ptá: „Co se stalo s laskavostí?“

A pokračuje těmito verši:

„Proč lidi nelitují síly,  
aby jiným trable způsobili?  
Proč schválně druhým štěstí hatí,  
ač vědí, že se jim zlo dvakrát vrátí?  
Proč tak rádi zraňujeme  
i ty, které milujeme?

Proč člověk milá slova sotva svede?  
Vždyť jedna rána k druhé vede.  
Proč se nechováme, jak nám velí  
jeden slogan známý?  
Veďme si tak, jak bychom chtěli,  
aby se jednalo s námi.



Proč chyby druhých nám tak vadí,  
jeden sotva uvěří...  
Odpuštění a láska vystřadí  
satanův zadek ze dveří. "

Darujte o příštích Vánocích dar, který má trvalou hodnotu, dar, který vás nadlouho přežije. „Prokazujte laskavost a konejte nezištné krásné skutky.“ Jen do toho, zkuste to! Pro vás je to jen maličkost. Ale jsem si jist, že lidé kolem vás budou udiveni a svět bude ohromen. Jen do toho, buďte laskaví ostošest. Takové šoky svět moc potřebuje.

BRIAN CAVANAUGH

*z knihy Kolik váží sněhová vločka*

## Bůh se stal člověkem



Bůh se vtělil. Strach se změnil v pokoj, neshoda se proměnila v objetí. Daleké se stalo blízké. Bůh se stal dítětem. Rozumíte, k jaké proměně došlo? Poprvé mohla žena sdělit celou pravdu: „Bože můj, synu můj“. Nyní už nemám strach. Je-li Bůh dítětem položeným tam na slámě v jeskyni, pak mi už nenahání strach. A jestliže mohu i já vedle Marie šeptat: „Bože můj, synu můj“, pak ráj vstoupil do mého domu a přinesl mi opravdový klid. Mohu mít strach ze svého otce, zvláště jestli jsem ho ještě nepoznal, ale z toho dítěte nikoli. Z dítěte, které hladím a které se ke mně vine, z děťátka, které si žádá moji ochranu a lásku, strach nemám. Už nemám strach. Pokoj, jenž je opakem strachu, je nyní se mnou. Jedinou námahu, kterou musím vynaložit, je věřit. A uvěřit, to znamená zrodit. Věřím-li, pokračuji tím v procesu, kterým Ježíš-dítě přichází na svět. Maria, věřím jako ty, že to dítě je Bůh, tvůj syn, a klaním se mu. Klaním se jeho přítomnosti zde ve schránce, kterou schovávám pod kabátem, kde on je uschován ve velmi křehkém znamení chleba, ještě křehčím než je tělo. Slyším tě, Maria, jak čas od času v Betlémě opakuješ: „Bože můj, synu můj“.

CARLO CARRETTO

# Generální audience

Řím, audienční aula 25. 10. 2014

**Papež František odpovídá na 5 otázek zástupců Schönstattskeho hnutí u příležitosti oslav 100. výročí vzniku Schönstattu. Celkem se zúčastnilo 8 000 poutníků z celého světa.**



## 1. otázka – Rodina je bita a drásána ze všech stran

Jádrem problému, kterého se dotýkáte ve svých otázkách, je něco velmi smutného, velmi bolestného... Myslím, že křesťanská rodina, rodina a manželství nebyly nikdy tak atakovány jako v této době. Napadány přímo či konkrétně. Mohu se mýlit. Odborníci z řad církve nám to mohou říci. Rodina je zasažena, zasahována a mržena jako by byla nějakou asociací. Rodinou lze dnes nazvat cokoli, ne? Kolik rodin je raněných, kolik manželství se zhroutilo, kolik jen relativismu je v koncepcích svátosti manželství. V této chvíli se ze sociologického hlediska a z hlediska lidských hodnot rodina ocitla v krizi, protože je bita a drásána ze všech stran! Je zřejmé, že nelze než volit. K tvojí otázce tedy: „Co můžeme dělat?“ Ano, můžeme pronést krásnou promluvu, principiální prohlášení... To je zajisté třeba. A to zřetelně: „Pohled'te, to co nabízejí, není manželství! To je sdružení, ale nikoli manželství!“ Někdy je nezbytné říci věci velmi zřetelně a musíme to říci.

Pastorace pomáhá, ale pouze v přímém kontaktu, takřkajíc „tělo na tělo“. Tedy doprovázet! A to znamená také ztrácet čas. Největším mistrem ve ztracení času je Ježíš! Ztrácel čas doprovázením, aby dal uzrát lidskému svědomí, hojil rány a učil... Doprovázet znamená putovat společně. Je zřejmé, že svátost manželství je snižována a ze svátosti se stává obřad. Svátost se redukuje na ritus! Ze svátosti se činí sociální fakt, sice náboženský, vyžaduje se křest, ale nejsilnější je obřad... Kolikrát jen jsem potkal v pastoraci lidi, kteří spolu žijí, a ptal jsem se jich: „Proč se nevezmete?“, „Protože k tomu je potřeba udělat oslavu, a my nemáme peníze...“ Společenské zakrývá to zásadní, totiž sjednocení s Bohem. Vzpomínám, že v Buenos Aires jednoho faráře napadlo oddávat ve kteroukoli hodinu. Normálně se totiž ve čtvrtek, pátek oddává občansky, a v sobotu pak svátostně... Je jasné, že nešlo dělat oslavu při obojím. Slavilo se přitom prvním a mnozí kněží, aby to usnadnili, řekli, že je možné přijít hned po občanském sňatku do farnosti uzavřít ten církevní. To je příklad, jak usnadňovat věci.

Je třeba usnadnit přípravu, protože není možné připravit snoubence ke svátosti manželství během dvou setkání, dvou konferencí. To je hřích nedbalosti z naší strany, ze strany kněží i laiků, všech, kdo normálně usilují o zachovu rodiny. Příprava na manželství musí být pomalejší, je třeba provázet snoubence takříkajíc „tělo na tělo“ a připravit je, aby chápali, co činí. Mnozí nevědí, co činí! Berou se, aniž by věděli, co slibují: „Ano, ano. Všechno jde dobře!“ Ale neuvědomují si, že je to „navždy“. Toto je třeba vyzdvihnout, protože je tu kultura provizoria, kterou prožíváme nejenom v rodině, ale také mezi kněžími...

Jeden biskup mi řekl, že za ním přišel jeden vynikající mladík, který mu řekl: „Chtěl bych být knězem, ale jenom na 10 let. A potom bych chtěl...“ To je kultura provizoria. Vše jen dočasně. To „navždy“ jako by bylo zapomenuto! Je zapotřebí obnovit spoustu věcí ve zraněných rodinách dneška. Mnoho věcí! Netřeba se však pohoršovat nad ničím, co se v rodině stane, nad ničím... Rodinná dramata, destrukce rodin, děti... Na synodě se jeden biskup ptal: „Uvědomují si kněží, jak trpí dítě, jehož rodiče se rozvádějí?“ To jsou první oběti! Jak doprovázet děti, jak jim pomáhat, aby rodiče, kteří se rozvádějí, nepoužívali děti jako rukojmí! Kolik je jen patologických rádoby psychologů, lidé ničí druhé řečmi. To je z toho, že tatínek mluví špatně o mamince a maminka špatně o tatínkovi. K těmto věcem je třeba se přiblížit v každé rodině a doprovázet je, aby si uvědomovaly, co činí.

Dnes jsou situace různé. Neuzavírají se sňatky, zařídí se dům, mají přítele, přítelkyni, ale nevezmou se... Jedna maminka mi říkala: „Otče, co mám dělat, aby se můj 32letý syn oženil?“ – Nejprve je třeba, aby měl snoubenku! – „Ano, ano. Má snoubenku, ale neberou se!“ – Má-li tedy snoubenku, tak potom je třeba, abyste mu nikdy nežehlila košile! A uvidíte, že se ožení! Kolik jen lidí dnes neuzavírá sňatek! Žijí spolu úplně anebo – jako jsem viděl i ve svojí rodině – žijí jen na částečný úvazek, od pondělka do pátku spolu, na sobotu a neděli k mamince.. To jsou nové naprosto destruktivní formy omezující velikost manželské lásky. Je tolik takovýchto soužití, rozluk a rozvodů. Proto je klíčové to, jak pomoci v přímém kontaktu, doprovázením, ne proselytismem, protože ten nevede k žádnému výsledku. Doprovázet trpělivě. Trpělivě. Jedno slovo dnes, jedno zítra... To je má rada.

*Pokračování příště*

*Milí čtenáři Doteku,*

*snad si se zájmem přečtete tentokrát více postřehů a dojmů z našeho setkání členů bývalého společenství mládeže z Vlašimi a okolí. To, že se nám sešlo tolik článků, svědčí o tom, jak moc si dodnes vážíme toho, že jsme mohli být jeho součástí a jak moc pro nás znamenalo a dodnes znamená.*

## **Setkání bývalých účastníků mládežnického spolča ve Vlašimi po 35 letech**

Přesné začátky našeho scházení lze jen těžko dohledat, protože jsme začínali koncem 70. let minulého století, tedy v dobách hluboké totality. Na počátku stál určitě pan František Přitasil, pozdější jáhen a kněz, který spolu s paní Miluší Slunečkovou oslovoval nás mladé i naše rodiče a přesvědčoval o tom, jak je důležité ve víře nejít sám a také jak je třeba posilovat církev jako takovou. Mnozí jsme jim tenkrát nerozuměli, měli jsme jiné starosti. Ale jakmile jsme překonali sami sebe a na spolčo jsme přišli, měli jsme najednou možnost se bavit a poznávat vrstevníky, které jsme do té doby znali z kostela jen od vidění...

Naše společenství nebyla tak důkladně připravená, jako to je dnes, zato každé takové spolčo byla v podstatě jedna velká bojovka, zda nás někdo neodhalí... Na spolčo ani z něj jsme nemohli jít v partě, ale nejlépe samostatně nebo po dvojicích, abychom nevzbudili příliš velký zájem okolí. Že bychom fotky z akce vylepili na farní nástěnku, bylo skutečně nemyslitelné, dokonce životu nebezpečné. Společenství velmi posílilo, když začátkem 80. let dorazil do Vlašimi salesián Kája Hersbt (tehdy kněz bez státního souhlasu, dnes světící biskup pražské arcidiecéze). Kája tehdy s sebou přivezl partu veselých kluků a holek, kteří nám ukázali, že křesťané nemusí být vážní a usebraní, ale že se dokážou pořádně odvázat. To vám byla vždycky taková pařba, že se panelák otrásal smíchem a sousedé se určitě divili, proč jindy tak tichá rodina dnes tolik vyvádí...!

Mládežníci, kteří byli u zrodu společenství, mají dnes dospělé děti, těší se na brzkou oslavu svých 50. narozenin (mnozí už je oslavili) a některé z nich můžete stále ještě potkávat ve vlašimském kostele. Byli to Josef Dvořák, Tonda Klenot, Máša, Hela a Jana Němcovy, Jana a Vlad'ka Slunečkovy, Pavel a Pepa Slunečkovi, Petr a Blanka Svatkovi, Mirek

Martínek a Pepa Pecinovský. Postupem času starší odcházeli na studia, do manželství, ale stále přicházeli další a další členové. Vlašimské společenství se časem rozrostlo také díky páteru Jaroslavu Šimkovi z Keblova o kamarády z keblovské farnosti, kteří později vytvořili samostatnou společenskou jednotku. Přesto s Vlašimí udržují kontakty až dodnes.

Co nám společenství dalo?

Tehdy to byla hlavně chuť být se svými vrstevníky, zažívat partu lidí stejně smýšlejících, pak možnost mluvit o věcech, které se týkaly života, kostela, víry a které byly jinde nemyslitelné.

Když to hodnotím dnes, po 35 letech, vím, že mi společenství pomohlo překonat období, kdy se mnohdy poslušné děti stávají rebely a odhazují vše, co jim rodiče naservírovali. Myslím, že jsme si mnozí díky společenství udrželi víru a ujistili se v tom, že křesťané drží při sobě a je s nimi veselo.

Ráda bych poděkovala našim rodičům, kteří nás vedli k víře a na spolčo a jiné akce nás statečně pouštěli. Dále již zmiňovaným kněžím, kteří nás duchovně vedli a povzbuzovali, panu děkanovi Josefu Babkovi, který ve Vlašimi celou tu dobu působil, a pak mnohým, kteří nás z povzdálí podporovali svými modlitbami. Děkuji zároveň i otci Jaroslavovi a otci Vojtěchovi, že spolčování ve Vlašimi podporují.

Také si uvědomuji, jak moc jsem ráda, že patřím do farnosti, kde to žije, kde se setkávají na jedné straně už malá batolata a na druhé straně i starší lidé třeba na růženec nebo na katechismus. Jsem vděčná, že se po mši můžeme zastavit společně před kostelem a povídat si spolu do libosti, že lidi v kostele neznám jen od vidění, ale mám s nimi něco společného. Jsem vděčná, že dodnes můžeme s manželem chodit do společenství a nejsme na víru a na život sami.

Přeji proto sobě, svým dětem i vám všem, ať se nebojíme pro společenství něco obětovat. Ať máme možnost jít za Kristem v partě kamarádů. Ať se navzájem můžeme povzbuzovat a budovat společenství církve a společenství s Bohem.

JANA D.



## Setkání po 35 letech

V sobotu 8. listopadu se v kostele sv. Jiljí sešli účastníci společenství dříve narozených v počtu téměř 30 lidí.

Začali jsme děkovnou mší svatou v 15 hodin, které předsedal P. Josef Pecinovský, také bývalý člen spolča. Bylo krásné vidět „odrostlé“ ministranty (i z ministrantských rochet), táty od rodin, opět v plné parádě stát okolo oltáře jako za mlada. Na kytaru nás při zpěvu doprovázel Jirka Foller a naše „hity“ z mládí jsme zvládli zazpívat i bez zpěvníků. V promluvě zaznělo nejen poděkování Bohu za uplynulá léta, ale i vzpomínka na ty, které nás již do nebeského království předešli. Také jsme se zamýšleli nad ztrátou iluzí o životě jako takovém, o sobě samých i našich blízkých, a my starší i nad ztrátou paměti. Ukápla i slza dojetí... ☺

Po závěrečném požehnání a nezbytném vyfotografování jsme pokračovali nad sklenkami výborného vína v besídce. Snažili jsme se rozpomenout na naše zážitky ze společných schůzek, výletů i brigád. Některé veselé, jiné třeba i vážné a dobrodružné, jako první spaní pod širákem, společné vaření pro celou partu lidí, cestování, které většinou obnášelo to, že jsme s batohem na zádech jeli autobusem i přes půl republiky. Ale také duchovní zážitky nás obohatily, např. rozjímání nad Biblí. Také jsme se zamýšleli nad tím, co nám společenství přineslo pro náš duchovní život. Kromě osobnostního růstu a uchování víry v době dospívání, přátelství, pomoc, ale i věřícího partnera pěti manželským párům. Z mnoha úst bylo připomenuto poděkování a vzpomínka na ty, kteří nás osobním příkladem vedli nebo společenství zprostředkovali, či nás v něm doprovázeli: nynější biskup Karel Herbst, P. František Babka, P. Jaroslav Šimek a P. František Přitasil. Když se pak stal knězem jeden z nás, jezdili jsme za P. Pecinovským nejen na návštěvu, ale také trochu přidat ruku k dílu a pomoci.

Všichni jsme také byli vděční za zázemí v rodinách laiků obou rodin Slunečků, Němců, Matějovských a Smetanů, Tulachů, ale i dalších, kteří nás různým způsobem ve víře povzbuzovali. Vše v minulosti probíhalo potají a s vysokým rizikem prozrazení. Znamenalo to pro rodiče většinou obětovat páteční večer a uskrovnit se, protože část bytu okupovala banda

mládeže, připravit pro všechny něco k snědku a pak se ještě obávat, zda všechno dobře dopadne a nepřijde nikdo nezvaný.

Také jsme ocenili veliký přínos našeho dřívějšího setkávání v současné době i pro naše děti, které se znají díky našemu přátelství. Naše vzpomínky jsme osvěžili promítáním fotografií a prohlížením fotoalb. Atmosféra byla velice přátelská a veselá, jako když se sejde po delší době rodina. Pak se ještě debatovalo ve skupinkách. Rozcházeli jsme se po 22. hodině, déle jako naši mládežníci už prostě nevydržíme. S přáním se setkat dříve než za 35 let se ztotožnila valná většina.

A co nám setkání přineslo? Povzbuzení navzájem a pozvání i pro druhé k chuti se také scházet. Díky Bohu, žijeme v živé farnosti, kde tato krásná tradice společenství dále žije.

JEDNA Z ÚČASTNIC



## Setkání po letech

Zaujalo mě, kolik lidí přišlo z těch úplných počátků vlašimského spolča, kteří už tu další generaci vlastně neznali. Také mě překvapilo, že vlastně přišli lidé z keblovské farnosti, které začal do Vlašimi vozit P. Jaroslav Šimek. Vzpomínali jsme na něj a také na spoustu dalších lidí včetně P. Malého – dnes pana biskupa – a P. Káju Herbstu, dnes rovněž pana biskupa. Sešlo se nás nakonec kolem třiceti, ale plno lidí chybělo. Chyběli nám také ti, kteří už dnes nejsou mezi námi. Naštěstí jich je zatím menšina. A prostřednictvím fotek jakoby tam s námi v tu chvíli normálně byli.

Jednotliví lidé se představovali těm ostatním, vyprávěli co je se spolčem spojilo, co je tam přivedlo a co v něm prožili. Nejzajímavější moment byl, když na závěr každý zmínil, co mu to společenství dalo pro jeho další život. Kromě různých duchovních darů a trvalých přátelství se ukázalo, že mnozí z nás tam našli životního partnera nebo partnerku a někteří si tam partnery přivedli a nově příchozí mezi nás zapadli.

Litovali jsme, že v dobách totality se nemohlo moc fotografovat, a tak se zachovaly v této podobě spíše jakési černobílé fragmenty, ale i tak jsme se

zasmáli těm mladým a často těžko poznatelným tvářím jednotlivých účastníků. Díky Jirkovi Follerovi ze Chmelné jsme si ty nejstarší fotky mohli i promítat na plátno.

Vzpomněli jsme i na mnohé rodiče a na podporu dospělých z farnosti, kteří nám tehdy předávali svou zkušenost se scházením, mnozí se snažili i přes všechny těžkosti se scházet a podnikat různé věci. To byla tehdy pro nás mladé inspirace, podpora, zázemí a často také zdroj informací.

Večer se mnozí starostliví rodiče, ale i přespolní nebo unavení účastníci postupně loučili, ale určité jádro ještě zůstalo a byl prostor si více promluvit osobně. To bylo hodně důležité pro znovunavázání některých kontaktů a vyprávění třeba také o současnosti. Hezké je, že ti, kdo zůstali ve Vlašimi, založili fungující manželské společenství, živě se dál scházeli a vedou k tomu i své děti, takže děti se znají, vyrostli spolu a je tu nová generace, která se snaží ten odkaz a tradici nezhodit úplně za hlavu. V dnešní době internetu, virtuálního setkávání na sociálních sítích, komunikace na dálku a s mobilem u ucha, je pro mnohé obtížnější najít si čas a chuť se sejít. Přesto určité pokusy existují a věřím, že účastníci, kteří okusí tu atmosféru osobního setkání s přáteli, už nebudou chtít jen tak přestat.

Pevně věřím a doufám, že takovéto setkání, za jehož organizaci moc děkuji Dáše Smetanové, Lence Farionové, Janě Dufalové a jistě i spoustě dalších šikovných a obětavých lidí, se ještě někdy bude opakovat. Do té doby snad konečně své fotky převedu do elektronické podoby a budeme se také mít možnost promítnout video z roku 1991, kde je ještě mladičký biskup Lobkowicz, pan děkan Babka, pan farář Bělík a další kněží, dospělí i mládež, kteří se sešli z širokého okolí nahoře v sále v hasičárně u parku, na zvláštním shromáždění zvaném Christian meeting. ☺

Ale také pevně věřím, že kromě vzpomínek a historie si tam příště povíme něco víc o své současnosti, plánech do dalších dnů, a možná, že takové setkání přispěje i k dalším osobním kontaktům a třeba i duchovnímu a jinému vzájemnému povzbuzení.

PETR M.

# Rožni



Jak jistě víte, vlašimská farnost pořádala 17.–19. října víkendovku s názvem Rožni. Toto slovo má dva významy, buď můžeme rožnit prase anebo, což byl ten náš případ, můžeme rožnout, rozsvítit svá srdce.

V pátek po škole jsme se sešli před farou, kde jsme naložili naše velká zavazadla do auta a vydali se pěšky na Hrádek. I když byla cesta bahnitá a terén nemilostný, déšť nás seshora omýval a vítr nás tlačil do zad, zvládli jsme to.

Po učinění určitých opatření z důvodů, že jsme byli celí od bahna, nás konečně pustili do

vyhráté fary, kde byli vedoucí, co se vezli autem. My jsme se hned zabydleli, ale v tom už na nás volali Bára s Dominikem, kteří nám připravili večeri.

Večerní program měla Šárka a měli jsme si vyrobit a rožnout vlastní svíce, ale bohužel matfyzák Míra nám dal úkoly typu Einsteinova ulička, takže jsme svíce pochopitelně nestihli. Večerní modlitbu jsme však zvládli i s alternativní verzí svíček a moc se povedla. A večerku jsme dodrželi samozřejmě na čas.

Ráno před budíčkem se někteří z nás vydali na ranní mši do kostela. Ke snídani jsme měli výborné buchty s kakaem. Poté nám přišel říct otec Jiří tématko, o kterém jsme poté diskutovali ve skupinkách. Před obědem jsme si ještě stihli zahrát pár her a krásně se umazat.

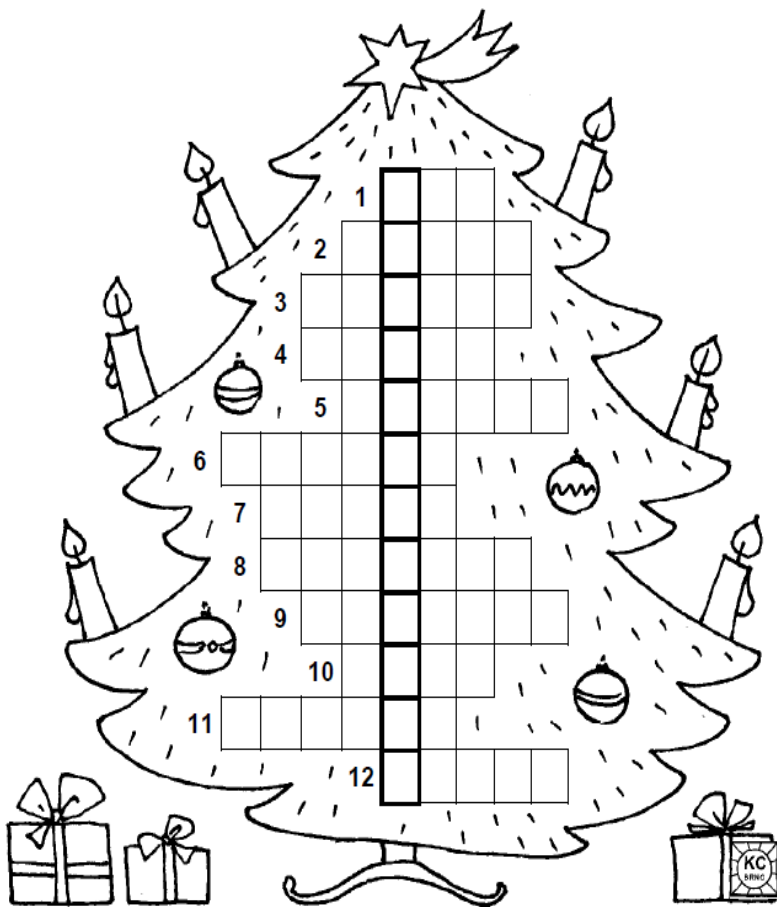
Odpoledne byla hra v lese, na elfy a stíny. Tuto hru vyhráli všichni. Večer se pekly buřty, a proto jsme museli nasbírat dřevo. U ohně jsme si povídali, opékali a zpívali. Následovala modlitba v kostele, kde nás o. Vojtěch všechny pokropil svěcenou vodou.

V neděli ráno jsme s velkými obtížemi vstali, najedli se, uklidili faru a šli do kostela na mši. Po ní se většina dětí rozutekla do svých domovů, ale pár věrných nás zůstalo a šli jsme do Vlašimi pěšky za krásného slunečného počasí.

KAČKA F.

# Pro děti

Štědrý den slavíme každý rok 24. prosince. Večer začínají velké svátky – Vánoce, na které se už dlouho předtím těšíme a připravujeme. Proč však tento den nazýváme Štědrý a proč si dáváme dárky? Připomínáme si totiž, že Bůh nám projevil svou štědrost tím, že nám ... (*dokončení najdeš v tajence doplňovačky*).



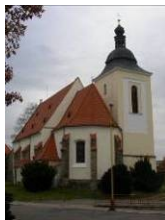
1. opak noci – 2. Ježíšova matka – 3. vánoční píseň – 4. místo, kam položili narozeného Ježíše – 5. zářící nebeské těleso – 6. město, kde se Ježíš narodil – 7. jeden z darů od mudrců – 8. krutý král – 9. první lidé, kteří se poklonili Ježíši – 10. znamení prvních křesťanů – 11. období přípravy na Vánoce – 12. Boží posel

*Převzato z [www.brno.biskupstvi.cz/kc/](http://www.brno.biskupstvi.cz/kc/)*

# Ze života farnosti

## Omluva

Tiskařskému šotkovi se u nás pravděpodobně zalíbilo. Omlouváme se ještě jednou, a to za chybné uvedení měsíce na titulní straně listopadového Doteku. Děkujeme Vám za pochopení a slibujeme, že se šotkovi budeme snažit pobyt u nás co nejvíce znepříjemnit, aby se natrvalo odstěhoval. ☺



*Redakce*

## Neděle 30. listopadu – 1. neděle adventní

Počátek nového církevního roku

## Pondělí 8. 12. – slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu

## Neděle 14. 12. – Adventní koncert pěveckého sdružení DECH

Vlašim – kostel sv. Jiljí – v 15 h.



Možnost **zakoupit si křesťanskou literaturu** z produkce Karmelitánského nakladatelství i od jiných vydavatelů bude u farního kostela sv. Jiljí **ve Vlašimi v neděli 14. 12. 2014** od 10.00 do 12.30. Ve **Velíši** u kostela bude prodej 14. 12. hned po mši svaté. Kontakt: tel. 732 328 288 (Jiří Foller).

## Pondělí 22. 12. – Předvánoční zpovídání

Vlašim – kostel sv. Jiljí – od 14 do 18 h.



## Staročeské roráty

Po celou dobu adventní vždy v pátek od 6:30 v kostele sv. Jiljí ve Vlašimi.



### Během vánočních svátků bude kostel otevřen k modlitbám u jesliček následovně:

Středa 24. 12.	–	15–16 h,
Čtvrtek 25. 12	–	12–16 h,
Pátek 26. 12.	–	12–16 h,
Sobota 27. 12.	–	12–15 h,
Středa 31. 12.	–	12–17 h,
Čtvrtek 1. 1.	–	12–16 h.



### Svatý Mikuláš

Svatý Mikuláš navštíví naši farnost **5. prosince** po večerní mši svaté, která začíná v 17 h. Příchodu štědrého biskupa bude předcházet obvyklé páteční dětské odpoledne, při němž se děti společně připraví na setkání s ním. Sejdeme se jako každý pátek v 15:15 v kostele sv. Jiljí. Všichni jste srdečně zváni!



### Vánoční setkání

Svátek sv. Rodiny připadá letos na **neděli 28. prosince**. V naší farnosti jej oslavíme odpoledním „Vánočním setkáním farní rodiny“. Budete-li mít chuť prožít společně kousek vánoční doby, přijďte **v 16 hodin** k jesličkám do farního kostela sv. Jiljí. Společně se pomodlíme a zazpíváme koledy. Poté bude následovat posezení v besídce. Občerstvení bude potřeba zajistit společnými silami, proto, prosíme, přineste kromě dobré nálady i nějaké dobré jídlo.



## Světlo pro Ježíška



Prožití adventní doby jako aktivní přípravy na setkání s narozeným Kristem je důležitou součástí křesťanského života. Ve vlašimské farnosti proběhne v průběhu letošního adventu akce nazvaná „Světlo pro Ježíška“. Je určena především pro děti a mládež, ale zúčastnit se jí mohou i dospělí.

Při každé páteční mši svaté a při mši svaté v neděli v 11:00 bude ve farním kostele možnost „vylosovat si“ papírovou svíčku, na níž bude vytištěn konkrétní adventní úkol (modlitba, skutek lásky, sebezápor ...). Po splnění úkolu bude na následující páteční či nedělní mši svaté možné vyměnit tuto papírovou svíčku za svíčku skutečnou a tu uložit v kostele na určené místo. Všechny takto proměněné svíčky budou hromadně zapáleny 24. prosince při půlnoční mši svaté pro rodiny s dětmi (16:00).

Toto světlo, symbol dobrých skutků a lásky, tak děti přinesou jako svůj dar Ježíškovi k jesličkám.



## Výlet do akvaparku

Kdy: sobota 13. 12. 2014

Pro koho: děti a mládež z naší farnosti, rodiny s dětmi

Program: koupání v bazénu, slavení mše svaté v kostele sv. Bartoloměje, návštěva města Kolín, výstup na místní věž, setkání s P. Martinem Sklenářem

S sebou: plavky, ručník, svačinu, cena 250 Kč (pokud někdo nebude moci, domluvíme se na nižší částce, byla by škoda neúčasti kvůli omezení finančních prostředků)

Sraz: cca v 8 hodin na vlašimském nádraží (odjezd bude ještě upřesněn), návrat kolem 15. hodiny

Více informací a přihlášky:

P. Vojtěch Smolka, tel.: 732 106 466, [smolka.vojtech@gmail.com](mailto:smolka.vojtech@gmail.com)





Vojtěch Farion, tel.: 605 849 715, farionv@seznam.cz

Přihlaste se, prosím, do 10. 12. 2014



**Vánoční koncerty Podblanického sboru a orchestru**  
pod vedením dirigenta Jiřího Volka – **J. J. Ryba: Česká mše**  
**vánoční Hej, mistře**

**sobota 27. prosince** od 15 h v kostele sv. Josefa **ve Velíši**

**sobota 3. ledna** od 15 h v kostele sv. Jiljí **ve Vlašimi**

### Evropské setkání mladých

Od 29. prosince 2014 do 2. ledna 2015 proběhne v Praze Evropské setkání mladých, pořádané komunitou bratří z Taizé. Všichni jsou srdečně zváni k účasti na modlitbách ve stylu Taizé. Aktuální informace na [www.taizepraha.cz](http://www.taizepraha.cz).



**Manželská duchovní obnova** se koná **17.–18. ledna 2015** ve Spolkovém domě ve Vlašimi. Přihlášky budou k dispozici v kostelích a na webu farnosti.

### Jarní prázdniny v Přířovicích

Zveme všechny zájemce, kteří chtějí smysluplně prožít jarní prázdniny, do Centra života mládeže v Přířovicích. Pobyt je určený pro děti od 4. třídy ZŠ až po vysokoškoláky. Po osobní domluvě mohou jet i osoby mladší nebo starší, případně rodiny s dětmi.

**Termín:** neděle 15. – pátek 20. 2. 2015

**Cena:** 1500 Kč (v ceně nejsou zahrnuty peníze na vleký)

Cena by neměla být pro nikoho překážkou. Individuálně lze domluvit i nižší částku.

**Přihlašovat se můžete do 7. 2. 2015**

Podrobnější informace najdete na [www.farnostvlasim.cz](http://www.farnostvlasim.cz)

### **Kontaktní osoby:**

Jana Dufalová: [jana.dufalova@post.cz](mailto:jana.dufalova@post.cz), tel.: 604 19 19 35

P. Vojtěch Smolka: [smolka.vojtech@gmail.com](mailto:smolka.vojtech@gmail.com),  
tel.: 732 106 466



## **Rok 2015**



V lednu oslaví **narozeniny** náš pan farář **P. Konečný**. Otče Jaroslave, ať Vám každý den Bůh žehná, naplní Vás pokojem a radostí a Panna Maria ať Vás chrání a opatruje.



**Neděle – 4. ledna – Slavnost Zjevení Páně**



**Neděle – 11. ledna – Křtu Páně – konec doby vánoční**



**Vážení čtenáři,**



prejeme Vám, abyste rok 2015 prožili ve zdraví, pokoji a lásce, obklopeni dobrými lidmi, naplňování dobrými myšlenkami a touhami, aby Vás těžkosti neporážely, ale posilovaly, a radosti aby Vás vedly k vděčnosti a k chvále Boha. K tomu všemu Vám upřímně vyprošujeme Boží pomoc a požehnání.

***Vaše redakce***

## Farní charita Vlašim



**3. 12. 2014 (středa), 12:45–16 h,** sraz na vlakovém nádraží ve Vlašimi. **Výlet vlakem do Trhového Štěpánova:** návštěva Spolkového domu, prohlídka galerie a muzea, setkání s místními seniory a povídání např. o barborkách. Cena 50 Kč zahrnuje cestovné, vstupné a malé občerstvení. Kdo by chtěl vyrazit na invalidním vozíku nebo s asistencí, necht' se hlásí u Ing. Kucharčíkové na tel. 733 143 857.

**16. 12. 2014 (úterý), 16–18 h,** kancelář FCh Vlašim, ve 4. patře polikliniky pod nádražím (bývalé nemocnice). **Předvánoční posezení na téma Jaké jsme měli vánoční zvyky.** Odměňování aktivních seniorů, zpětná vazba již proběhlých akcí a plánování činnosti na rok 2015.

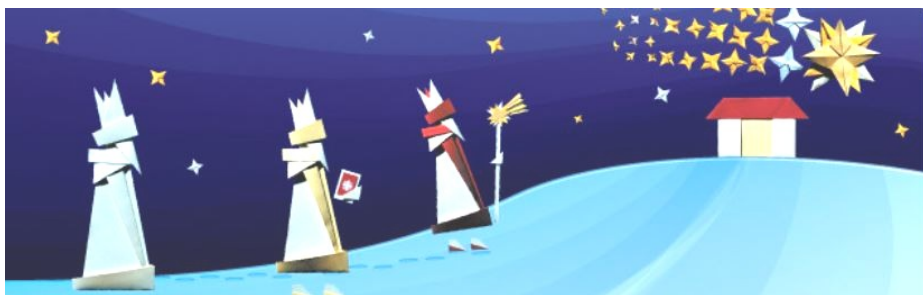
**2. 1. 2015 (pátek), 16–18 h,** Besídka a kostel sv. Jiljí. **Žehnání tříkrálových koledníků.** Pokud máte chuť, vezměte si svůj tříkrálový úbor. Program: od 16 h setkání + výměna zkušeností + občerstvení, od 17 h mše svatá spojená se žehnáním koledníků.

**6. 1. 2015 (úterý), 16–17:30 h,** Besídka u kostela sv. Jiljí. **Tříkrálové příběhy.** Znáte příběhy o třech králech? Něco si povíme, přečteme a pustíme.

**16. 1. 2015 (čtvrtek), 16–18 h,** Besídka u kostela sv. Jiljí. **Zimní večer při draní peří.** Přijďte strávit příjemný večer, popovídat si a zavzpomínat. Při draní peří, praskání ohně, pití lahodného teplého moku si můžeme třeba i číst, zpívat nebo poslouchat slova těch, kteří už nejsou mezi námi.

**24. 1. 2015 (sobota), 16–20 h,** Kulturní dům Blaník. **Benefiční koncert DĚKUJEME VÁM.** Koncert na podporu Azylového domu pro matky s dětmi, Vlašim. Bohatý program: hudební vystoupení tří skupin, vyhlášení výsledků Tříkrálové sbírky ve farnosti Vlašim, vyhlášení vítězů výtvarné soutěže pro děti na téma „Tříkrálové pomáhání“ – předání cen a tichá dražba nejlepších děl, přiblížení života lidí v azylovém domě pro matky s dětmi Diakonie České církve evangelické ve Vlašimi a další.

## ***Tříkrálová sbírka***



Od 2. 1. do 11. 1. 2015 proběhne již 15. ročník Tříkrálové sbírky. Tříkráloví koledníci budou v těchto dnech obcházet domácnosti, zpívat, žehnat a prosit o příspěvek na financování sociálních, zdravotních služeb a charitních služeb. Z vykoledovaných peněz bude 65 % výtěžku sbírky vráceno místním charitám.

Všichni účastníci jsou dobrovolníci. Výtěžek sbírky každý rok narůstá, a je tak podstatným zdrojem financování charitních služeb. Letos budou moci ve Vlašimi dárce předat i svůj kontakt nebo se přihlásit k odběru zpravodaje Charity Vlašim, aby měli přehled, jak a na jaké konkrétní účely je výtěžek používán. Nově budou moci i odhadnout, kolik peněz se letos ve farnosti Vlašim vybere. Nejpřesnější odhadující bude odměněn 24. 1. 2015 na Benefičním koncertě ve Vlašimi.

Všem dárců, ale i koledníků a organizátorům upřímně Pán Bůh zaplat'!



### **Máte doma nepotřebná kola? Darujte je pro Afriku**

Na dvoře fary kostela Na Karlově v Benešově můžete zanechat kola, která budou zaslána do africké Gambie. Tam budou sloužit zejména pro dopravu dětí do škol atp. Sbírkou má na starosti MUDr. Navrátil. Máte-li tedy doma nějaké rozbité, staré, nepotřebné jízdní kolo, vrak, dětské či dospělé, můžete ho odvézt na dvůr fary kostela sv. Mikuláše Na Karlově. Farní dvůr je otevřen stále, kolo tam můžete jednoduše opřít a pan doktor ho následně zamkne do sýpky.



## Národní potravinová sbírka 2014



Úžasný a velmi překvapující den prožili dobrovolníci z Farní charity Vlašim a Tesca Zruč nad Sázavou v sobotu 22. 11. ve Zruči a Charitním „obchůdku“ ve Vlašimi. Všechno bylo skvěle připravené, mezi účastníky sbírky panovala výborná nálada, ale očekávání nebyla nijak velká. Lidé nás však celý den velmi překvapovali.

Vyslechli jsme si neuvěřitelné příběhy, některé radostné, jiné naopak smutné. Přišel např. pán s plnou igelitkou, vložil ji do sběrného košíku a řekl s úsměvem na tváři: „Já jsem na tom byl kdysi taky špatně.“

Během dne se stalo neuvěřitelné!

Nikdo z nás neočekával, že do sbírky ve Zruči a Vlašimi přispěje více než 254 dárců, a že se za jediný den podaří vybrat 727 kg trvanlivých potravin, oceněno průměrnými cenami na 41 818 Kč. Všechny potraviny jsou teď k dispozici v našem Charitním „obchůdku“ – místě vzájemné materiální pomoci a budeme je moci na základě sociálního šetření vydávat opravdu potřebným.

Všem dobrovolníkům, dárcům i partnerům moc děkujeme, bez jejich přispění bychom takovouto akci nikdy nezrealizovali. Více se dočtete na internetových stránkách Farní charity Vlašim nebo webu Potraviny pomáhají.



## Promítání dokumentu



Ve středu 19. 11. se konala premiéra **dokumentu Miroslava Čížkové**. Vyprávění paní Čížkové o jejím životě, rodině a historii lidí spojených s Vlašimí byla nádhernou událostí. Děkujeme panu Moudrému, který je spoluautorem tohoto dokumentu, o nějž se s námi podělil, uvedl ho, a dokonce přinesl několik fotografií.

Všech 46 účastníků hltalo každé slovo paní Čížkové a oživilo si tak vzpomínky na ni. „Bylo to, jak kdyby tady dnes Mirča byla s námi,“ řekla paní učitelka Slunečková. Bude nám velkou ctí, pokud budeme moci uspořádat nějaké další promítání (např. dokumentu o paní Pacovské) nebo zopakovat

promítání tohoto dokumentu v pozdějším čase, aby se ho mohli zúčastnit další lidé.



## Poděkování za vykonanou práci

Farní charita Vlašim děkuje své dlouholeté pracovníci **paní Marii Noháčové** za 14 let obětavé služby poskytnuté pacientům Domácí zdravotní péče. Jedná se o službu, kterou společně s bývalou ředitelkou paní Němcovou ve Vlašimi, v Benešově a v okolí těchto měst zavedly. Díky ní se ulehčila situace seniorů a zdravotně postižených, kterým usnadňuje zvládání jejich zdravotních obtíží. Ročně Domácí zdravotní péče ošetří více jak 360 pacientů. Od 1. listopadu tohoto roku převzala štafetu vrchní sestry paní Martina Svitáková.

*Za Farní charitu Vlašim*

BC. DANIELA LALOUČKOVÁ



## Vánoční pořad bohoslužeb



	Vlašim	Domašín	Kondrac	Velíš	Vracovice
<b>středa</b> <b>24. 12.</b> <b>Štědrý</b> <b>večer</b>	<b>16:00</b> zvlášť pro rodiny s dětmi	<b>22:00</b> půlnoční	<b>24:00</b> půlnoční	<b>22:00</b> půlnoční	
	<b>24:00</b> půlnoční				
<b>čtvrtek</b> <b>25. 12.</b> <b>Boží hod</b> <b>vánoční</b>	<b>9:30</b>	<b>8:00</b>	<b>9:30</b>	<b>8:00</b>	
	<b>11:00</b>				

<b>pátek 26. 12. sv. Štěpána</b>	<b>9:30</b>	<b>8:00</b>	<b>9:30</b>	<b>8:00</b>	<b>11:00</b>
<b>sobota 27. 12.</b>	<b>17:00</b> s požehnáním vína a obnovou manž. slibů				
<b>neděle 28. 12.</b>	<b>9:30</b> s obnovou manž. slibů	<b>8:00</b> s obnovou manž. slibů	<b>9:30</b> s obnovou manž. slibů	<b>8:00</b> s obnovou manž. slibů	
<b>Svaté Rodiny</b>	<b>11:00</b> s obnovou manž. slibů				
<b>pondělí 29. 12.</b>	<b>18:00</b>				
<b>úterý 30. 12.</b>	<b>8:00</b>				
<b>středa 31. 12.</b>	<b>18:00</b> po mši sv. adorace a svátostné požehnání			<b>16:00</b> po mši sv. adorace a svátostné požehnání	
<b>čtvrtek 1. 1. 2015 Slavnost Matky Boží Panny Marie</b>	<b>9:30</b>	<b>8:00</b>	<b>9:30</b>	<b>8:00</b>	
	<b>11:00</b>				

# Rozjímání o životě

Rok s rokem soutěží  
a den se střídá plný potíží.  
Kam se naše síla ztrácí?  
Nezbývá ani nálada na legraci.  
Vědomím nám prochází, že pozdní je  
čas,  
že osud rozdává žetony pro život náš  
a my hledáme útěchu v marné naději,  
že snad bychom ještě na tomto světě byli raději?  
Všechno to už je sázka, loterie,  
už není čas a nikdo si s jistotou „své bytí“ nevyhraje!  
Proto ale držte naději pevně ve své dlani,  
že nás do poslední chvíle „vůle Boží“ chrání.



VĚRA ŽIROVNICKÁ (VLAŠIM, ŘÍJEN 2014)

Díky, Pane, za můj strom života – dával's mi okoušet plody sladké i trpké  
a vždy jsi mi dával sílu řídit se Tvým hlasem.

---

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Vlašim, Husovo nám. 46,  
Vlašim, 258 01; <http://www.farnostvlasim.cz>, e-mail: [vlasim.fara@seznam.cz](mailto:vlasim.fara@seznam.cz)  
Příspěvky do časopisu se přijímají na adrese [Smetanova.D@seznam.cz](mailto:Smetanova.D@seznam.cz),  
[Klara.Vondrackova@seznam.cz](mailto:Klara.Vondrackova@seznam.cz)

Vychází 10x ročně, uzávěrka 20. dne v měsíci. Náklady na tištěné číslo: 8 Kč

**Tisk: Karel Pazdera, Pod tratí 1511, Vlašim**